

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 880/2024
28.08.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Александар Будалић, адвокат из ..., против туженог СТР „Бензинска пумпа АА“, АА, ПР, Поточац, Парачин, чији је пуномоћник Марија Жерајић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6306/23 од 29.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 28.08.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6306/23 од 29.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 6306/23 од 29.02.2024. године, потврђена је пресуда Привредног суда у Крагујевцу П 93/23 од 12.10.2023. године, којом је обавезан тужени да тужиоцу исплати укупан износ од 1.366.086,00 динара и то: на име дуга за неизмирену накнаду за коришћење комерцијалног објекта коме је омогућен приступ са јавног пута износ од 764.640,00 динара, на име дуга за неизмирену накнаду за закуп земљишног појаса јавног пута који тужени користи за приступ објекту у износу од 601.446,00 динара, а све са законском затезном каматом почев од 20.12.2018. године, као дана подношења тужбе, па до коначне исплате и обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 747.904,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Оцењујући испуњеност услова за одлучивање о ревизији на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Према разлозима нижестепених судова, предметна бензинска станица туженог има приступ државном путу 2. А реда 190, јер се бензинској станици туженог приступа преко манипулативног платоа са државног пута, па је исти дужан да плати накнаду за коришћење комерцијалног објекта коме је омогућен приступ са јавног пута, као и накнаду за закуп земљишног појаса јавног пута које тужени користи за приступ објекту, услед чега је усвојен тужбени захтев применом одредби чланова 17. став 1. тачка 7. и 8. и 12. Закона о јавним путевима, чланова 2. и 9. Закона о путевима, као и члана 1. став 1. тачка 2, 3. и 7. Одлуке о висини накнаде за употребу државног пута.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована побијана одлука другостепеног суда, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Суштински, ревидент износи сопствено тумачење примене релеватних норми, што се не може прихватити као релевантан основ да се дозволи одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној. Погрешно утврђено чињенично стање и оцена доказа на коју ревидент указује није разлог за одлучивање о посебној ревизији. Посебна ревизија служи као изузетно и крајње правно средство, чији циљ није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај. Ревидирана одлука не одступа од судске праксе, нити се садржином ревизије указује на постојање другачије одлуке донете у спору заснованом на истом чињенично-правном основу. Из наведеног следи да да не постоји оправданост да се правно питање, на које подносилац ревизије указује, разматра као правно питање од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Зато је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Чланом 413. Закона о парничном поступку прописано је да ће неблаговремену, непотпуну, или недозвољену ревизију одбацити Врховни суд решењем, ако то, у границама својих овлашћења (члан 410.), није учинио првостепени суд.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 21.12.2018. године. Вредност предмета спора је 1.366.086,00 динара. У конкретном случају се ради о спору мале вредности, па ревизија тужене није дозвољена у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

Следом изнетог ревизијски суд је применом члана 413. Закона о парничном поступку одбацио ревизију као недозвољену.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**